

recensies

Haegue Yang in SMAK: snoepje met vele lagen

RECENSIE EXPO Een diepblauwe zaal vol speelse sculpturen: het werk van de Zuid-Koreaanse Haegue Yang is niet alleen een snoepje voor het oog, er schuilen ook veel betekenislagen onder.

Haegue Yang toonde haar werk op prestigieuze plaatsen als Documenta, de Biennale van Venetië en het Moma in New York. Maar voor het Belgische publiek is deze solotentoonstelling in het SMAK in Gent een aangename kennismaking met haar oeuvre.

De Zuid-Koreaanse laadt al haar werk op met een veelheid aan inhoud en betekenis. Die is niet zomaar leesbaar, maar de uitgebreide zaaltekst helpt de bezoeker die meer wil dan louter genieten van de esthetische schoonheid van het werk. Al is die schoonheid wel het eerste dat opvalt bij het betreden van de tentoonstelling *Several reenactments*. Yang schilderde de hele zaal diepblauw, en op de houten vloer staan bijzondere sculpturen verspreid. Het lijken wel robots bekleed met kleine belletjes. Sommige dragen pruiken, andere plastic bloemen of dennenappels. Zo krijgen ze menselijke trekjes, elk met hun specifieke karakter. Dat blijkt te kloppen wanneer je er de titels van de werken op naslaat: *Sonic totem robot*, *Sonic female native*, *Sonic medicine man*. Samen heten de sculpturen *Warrior believer lover - version sonic*. Het is een nieuwe versie, of een 're-enactment', van werk dat ze eerder toonde.

Niet toevallig bekleedt Yang de sculpturen met belletjes: zowel in het Koreaanse sjamanisme als in Europese heidense rituelen werden die gebruikt om te bemiddelen tus-

sen de wereld van de mensen en die van de geesten. Yang wil linken leggen met het spirituele. Zo weerklinkt in de tentoonstellingsruimte ook een paar keer per dag – op de momenten dat de Gentse moslimgemeenschap bidt – Igor Stravinsky's *Le sacre du printemps*, een compositie die refereert aan heidense lente-offers. Plots lijken de sculpturen dansers in een choreografie.

Yves Klein

De blauwe muren maken van de zaal een geheel. Het is niet alleen een visuele, maar ook een conceptuele ingreep. Quasi Yves Klein blue noemt Yang het werk, dat ze speciaal voor het SMAK maakte; ze toonde de medewerkers van het museum verschillende tinten blauw en vroeg welke het dichtst

Plots lijken de sculpturen dansers in een choreografie op muziek van Stravinsky

International Klein blue benadert, de kleur blauw die kunstenaar Yves Klein liet patenteren. Met haar eigen versie van net niet Yves Klein-blauw wil ze de westerse canon relativeren, en de vraag stellen: wie heeft autoriteit, in een museum, maar ook rui-

Uit 'Several reenactments' voor het SMAK. Foto Dirk Pauwels/Studio Haegue Yang

mer in de kunstgeschiedenis?

Op de blauwe muur schilderde Yang met zilver- en goudkleurige verf vormen die terugkomen in de sculpturen. Zo duiken er in de hele tentoonstelling spiegelingen, herhalingen en verdubbelingen op. Bovenop die schilderijen hing Yang ook nog werk op papier: prachtige collages, gemaakt met enveloppen die gebruikt worden voor confidentiële diplomatieke correspondentie. De geometrische composities zijn een feest van kleur en vorm, en ze maken indruk door de mate van detaillering. Deze *Trustworthies* – de titel verwijst naar het materiaal waaruit ze gemaakt zijn – zijn niet het enige werk op papier. Yang toont ook werk waarvoor ze zich verdiepte

Uit 'Several reenactments'. Foto Dirk Pauwels/Studio Haegue Yang

in sjamanistische papierkniptradities: ze vouwde papier dubbel en ging erin knippen, waardoor symmetrische vormen ontstaan. Naar verluidt is het snijden van het dikke papier zo zwaar dat Yangs handen er in het begin van gingen bloeden.

Several reenactments is een tentoonstelling die op verschillende niveaus even goed werkt. Met een vluchtige blik zie je al veel moois, maar je kan ook inzoomen en je vergapen aan de veelheid aan verbluffende details.

Jozefien Van Beek

Several reenactments

Tot 10 september in SMAK, Gent

★★★★